Δὲν θὰ σωφρονισθοῦν ἐπὶ τέλους ἐλάχιστοι, εὐτυχῶς, δημοτικοὶ σύμβουλοι; Ἡ στάσις των εἰς τὰ δημοτικὰ συμβούλια εἶναι πολλάκις ἀνεδαφική καὶ ἐναντίον τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως. Τοιαύτη κατάστασις δὲν εἶναι πλέον ἀνεκτή. Ἂς τὸ λάβουν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν των.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Εἰς τὸ Στάδιον τοῦ Κ.Ε.Τε.Σ., θὰ τελεσθοῦν σήμερον τὸ ἀπόγευμα αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις καὶ οἱ ἀγῶνες τῶν δημοτικῶν σχολείων. Ἔχει γίνει μία σοβαρὰ καὶ ἐπιμελημένη προεργασία καὶ θὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία εἰς τὸ κοινὸν νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦ στίβου τὰς προσπαθείας, ποὺ καταβάλλει τὸ σχολεῖον.

ΠΟΛΥΔΑΠΑΝΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΕΩΣ

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΣΥΝΔΥΑΖΟΥΝ τὰς ἀναβάσεις των εἰς τὸ Ἔβερεστ ΜΕ ΤΑ ΔΙΑΠΛΑΝΗΤΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Οἱ Ἀμερικανοὶ ὀρειβάτες ποὺ πῆγαν στὸ ὄρος Ἔβερεστ καὶ κατὲκτησαν τὴν κορυφή του, ἔκαμαν μελέτες, οἱ ὁποῖες θὰ ἀποδειχθοῦν χρήσιμες στὸ πρόγραμμα τῶν διαπλανητικῶν ταξιδίων τῆς Ἀμερικῆς. Βέβαια, τὸ Ἔβερεστ δὲν εἶναι σελήνη, ἀλλὰ εἶναι τὸ σημεῖο τῆς γῆς ποὺ βρίσκεται πλησιέστερα πρὸς αὐτήν».

Δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς παράξενη ἡ δήλωσις αὐτὴ ποὺ ἀφορᾶ τὸ κατόρθωμα, τὸ ὁποῖο πραγματοποίησε ὁ Ἀμερικανὸς ὀρειβάτης Νόρμαν Ντύρενφουρθ, ὁ ὁποῖος ἔγινε τώρα ἥρωας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ χαιρέτησε τὸ κατόρθωμα τοῦ Ντύρενφουρθ καὶ εἶπε μεταξὺ ἄλλων ὅτι ὁ ὀρειβάτης αὐτὸς ἀπετέλεσε παράδειγμα ἀντοχῆς καὶ δοκιμασίας γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸ Ἀμερικανικὸ ἔθνος πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανο γιὰ τὴν ἐπιτυχία του.

Ἂς σημειωθῆ ὅτι εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποία Ἀμερικανὸς ὀρειβάτης κατόρθωσε νὰ φθάση στὸ ὑψηλότερο ὄρος τῆς γῆς. Ἡ Ἀμερικανικὴ ἀποστολὴ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ὀκτὼ ἄτομα, ἀλλὰ ἡ πορεία της εἶχε τηρηθῆ μυστικὴ μέχρις ὅτου οἱ ὀρειβάτες πραγματοποιοῦσαν τὸν σκοπό της. Ὅταν ἀνηγγέλθη ὅτι ἔφθασαν στὸ ὑψηλότερο σημεῖο τοῦ Ἔβερεστ, τὸ γεγονὸς χαιρετίσθηκε ὡς ἐθνικὴ νίκη τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Πρέπει νὰ ἀναφερθῆ στὸ σημεῖο αὐτὸ ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἀποδίδουν τεραστία σημασία σ' αὐτὸ καὶ θεωροῦν ὅτι καλύπτουν ἕναν τομέα ἐπιτεύξεων, ὅπου ἕως τώρα ὑστεροῦσαν.

Ἀλλὰ ποιὰ σημασία μπορεῖ νὰ ἔχη ἀπὸ ἀστροναυτικῆς ἀπόψεως τὸ κατόρθωμα τοῦ Ντύρενφουρθ; Οἱ ἐμπειρογνώμονες ἀπέφυγαν νὰ δώσουν περισσότερες λεπτομέρειες, ἐτόνισαν πάντως ὅτι ἡ ἀντοχὴ καὶ ἡ πεῖρα τοῦ Ἀμερικανοῦ κατακτητοῦ τοῦ Ἔβερεστ θὰ εἶναι χρήσιμη γιὰ νὰ κάμουν παρατηρήσεις καὶ νὰ ἐγάλουν συμπεράσματα «πιστεύομε, τώρα, λέει, ὅτι θὰ προετοιμάσωμε τὸν ἀστροναύτη μας γιὰ νὰ ἀντιμετωπίση τὶς συνθῆκες ποὺ θὰ συναντίση ὅταν φθάση στὴν Σελήνη».

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς ποὺ κατέκτησε τὸ Ἔβερεστ, Νόρμαν Ντύρενφουρθ γεννήθηκε στὴν Ἐλβετία καὶ ἡ ὀρειβασία ἦταν τὸ πάθος του ἀπὸ τὰ παιδικά του χρόνια. Σήμερα εἶναι 44 χρονῶν. Ἔχει ἐγκατασταθῆ στὴν Σάντα Μόνικα τῆς Καλιφορνίας, ὅπου ἐργάζεται ὡς σκηνοθέτης ταινιῶν ντοκυμανταίρ. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ καταδείξη ὅτι ὁ Ντύρενφουρθ ἀσφαλῶς θὰ ἔχη γυρίσει τὴν καλύτερη κινηματογραφικὴ ταινία. Ὅπως εἶναι γνωστὸ, ὁ πρῶτος κατακτητὴς τοῦ Ἔβερεστ ἦταν ὁ Νεοζηλανδὸς ὀρειβάτης Ἔντμουντ Χίλλαρυ, ὁ ὁποῖος τὸ 1953, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν Σέρπα Τέντζικ Νορκάϋ, κατώρθωσε νὰ φθάση στὴν κορυφή. Καὶ αὐτὴ τὴν φορά, ὁ Ντύρενφουρθ χρησιμοποίησε ὡς ὁδηγὸν ἕνα Σέρπα, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν ἀπεκαλύφθη ἀκόμη. Ἐν πάση περιπτώσει, τὴν περασμένη ἑβδομάδα, ἔστησαν καὶ οἱ δύο στὴν κορυφὴ τοῦ Ἔβερεστ τὴν σημαία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Νεπάλ. Οἱ δυό τους ἐφρόντισαν νὰ ἀνακαλύψουν ἴχνη ἀπὸ τὴν ἄνοδο τοῦ Χίλλαρυ, ἢ ἀπὸ μία ἑλβετικὴ ἀποστολὴ ποὺ ἀνέβηκε τὸ 1956, ἢ ἀκόμη τὴν προτομὴ τοῦ Μάο Τσὲ Τούγκ ποὺ μιὰ κινέζικη ἀποστολὴ ἔστησε ἐκεῖ. Δὲν ἀνεκάλυψαν τίποτα. Τὰ πάντα εἶχαν καλυφθῆ ἀπὸ χιόνι.

Οἱ δύο κατακτηταὶ τοῦ Ἔβερεστ ἐπέστρεψαν στὴν βάσι τους, ὅπου τοὺς ἐξήτασε ὁ γιατρὸς Οὐίλλιαμ Σίρι, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλιφορνίας. Βρῆκε ὅτι καὶ οἱ δύο ἔχουν ἄριστα στὴν ὑγεία τους καὶ ὅτι κατώρθωσαν νὰ τὰ «βγάλουν πέρα», δίχος νὰ κλονισθῆ ὁ ὀργανισμός τους.

Τὴν Ἀμερικανικὴ ἀποστολὴ ποὺ κατέκτησε τὸ Ἔβερεστ καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖτε ἀπὸ 19 μέλη — ὀρειβάτες καὶ ἐπιστήμονες — χρηματοδότησε ἡ Ἐθνικὴ Γεωγραφικὴ Ἑταιρία μὲ τὸ ποσὸ τῶν 400.000 δολλαρίων.

ΕΥΑΓΗ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΗΕΤΑΙΡΙΑ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ ΤΥΦΛΩΝ

Τοῦ δικηγόρου κ. ΤΗΛ. ΣΑΡΛΗ

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον τοῦ 1943, παρὰ τὴν τότε θλιβερὰν ἀντιξοότητα τῶν περιστάσεων, ἡ ὁποία ἐπετείνετο ὑπὸ τῆς βίας καὶ τοῦ φόβου τοῦ κατακτητοῦ, συνήρχετο — χάρις εἰς τὴν φωτεινὴν πρωτοβουλίαν καὶ δραστηριότητα τοῦ συμπολίτου μας κ. Μίχου Μιχαλακοπούλου, διοικοῦντος τότε μέλους τῆς ἐν Ἀθήναις Ὀργανώσεως «Ὁ Φάρος Τυφλῶν» — μία ὁμὰς εὐγενῶν κυριῶν καὶ κυρίων τῆς πόλεώς μας, διακαιομένων ἀπὸ τὸν ἄσβεστον πόθον τῆς εὐποιΐας, καὶ ἐλαμβάνετο ἡ ἀπόφασις τῆς ἱδρύσεως καὶ ἐν Πάτραις Ἑταιρείας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προστασίας τῆς δυστυχούσης τάξεως τῶν τυφλῶν συνανθρώπων μας, τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἠθικοῦ των, τῆς βοηθείας καὶ ὑποστηρίξεως αὐτῶν καθ' οἱονδήποτε τρόπον, ἰδίᾳ πρὸς ἐκμάθησιν βιοποριστικῆς ἐργασίας ἵνα ἀποφεύγουν τὴν ἐπαιτείαν καὶ τὴν ἀπάνθρωπον ἐκμετάλλευσίν των καὶ τῆς ἐν γένει προσπαθείας νὰ καταστήση γνωστὰς τὰς ἱκανότητας διὰ τὴν χρησιμότητα τῶν τυφλῶν καὶ τὰς ἐναντι τούτων εὐθύνας τῆς Κοινωνίας.

Ἡ κοινωνικὴ ἀξιοποίησις τῶν πλασμάτων τούτων τοῦ Δημιουργοῦ, τῶν στερουμένων τοῦ ἀνεκτιμήτου δώρου τοῦ φωτός, καὶ συνήθως εἰς τὴν ἐπαιτείαν, ὡς εἰς μοναδικὸν πόρον ὑπάρξεώς των, ἐκ τρεπομένων, ἀπετέλεσε — μέσα στὸ φρικτὸ τῆς ξενικῆς τότε Κατοχῆς ἄγχος — τὴν κεντρικὴν ἰδέαν τῆς εὐγενοῦς ταύτης πρωτοβουλίας καὶ ἐμπνεύσεως τοῦ ἀκαμάτου τῆς φιλανθρωπίας ὁραματιστοῦ κ. Μίχου Μιχαλακοπούλου καὶ τῆς σθεναρᾶς τῶν συνελθόντων ἱδρυτῶν προσπαθείας, διὰ νὰ καταστοῦν οἱ τυφλοὶ χρήσιμα καὶ ἀποδοτικὰ τῆς ὑγιοῦς Κοινωνίας μέλη, καὶ ὄχι πληγὴ καὶ βάρος ὡς μέχρι τότε ἐνομίζετο.

Ὑπῆρχε λοιπὸν εἰς τοὺς συνελθόντας τότε ἀλτρουϊστάς, βαθυτάτη ἡ ἐπίγνωσις τῶν μεγάλων προσπαθειῶν καὶ θυσιῶν, αἵτινες θὰ ἀπητοῦντο διὰ τὴν εὐόδωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ εὐγενοῦς, ἀλλὰ γιγαντιαίου τούτου σκοπού. Ἡ ἵδρυθεῖσα τότε «Ἑταιρεία Ἀντιλήψεως Τυφλῶν Πελοποννήσου», ἀναχηματισθεῖσα καὶ ἀναζωογονηθεῖσα ὀλίγον βραδύτερον — μετὰ βαρὺ πλῆγμα τῆς προώρου ἀπωλείας τοῦ πρώτου προέδρου της, δικηγόρου Ἀνδρέου Σακελλαροπούλου — ἤρξατο τοῦ θεαρέστου ἔργου της, ἀθορύβως ἀλλὰ σταθερῶς, ὑπὸ τὴν φωτεινὴν ὄντως προεδρίαν τοῦ ἐν διαδοχῇ προέδρου της, ἀειμνήστου Ἰατροῦ Δημητρίου Ψάχου, ἀναλώσαντος ἑαυτὸν ὑπὲρ αὐτῆς, ἐπιζητοῦσα ἐπιμόνως μὲ παράλληλον — ἐν πολλοῖς — καὶ πολύτιμον συνεργασίαν τοῦ ἐν Ἀθήναις «Φάρου τῶν Τυφλῶν», νὰ ἐξεύρῃ καὶ δημιουργήσῃ τὰς συνθήκας μιᾶς καλλιτέρας κάπως ζωῆς, νὰ ἐπιτύχῃ τὰ μέσα μιᾶς ἐντονωτέρας καὶ ἀποτελεσματικωτέρας περιθάλψεως τῶν ἀτυχῶν προστατευομένων της τυφλῶν.

Εἶχε τὴν εὐτυχίαν ἡ Ἑταιρεία μας νὰ ἔχῃ εἰς τὸ κοπιῶδες καὶ πολύμοχθον ἔργον της, συνεπικούρους καὶ συμπαραστάτας τόσον τὸ ἐπίσημον Κράτος καὶ τὰς Τοπικὰς Ἀρχάς, ὅσον — κυρίως — τὴν πολύμορφον ἀλτρουϊστικὴν ἐκδήλωσιν εὐγενῶν τὴν ψυχὴν συμπολιτῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν, ἀνταποκρινόμενοι εἰς μίαν ὑπέροχον ἠθικὴν κρούσιν, νὰ δώσουν ἐμπράκτως τὸ «παρὼν» εἰς τὴν ἐπίκλησιν τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου της.

Καὶ πρῶτος, ἀλλὰ καὶ μέγας εἰς τούτους ὁ Περικλῆς Κρητικός. Παλλόμενος ἀπὸ αἰσθήματα ὑψίστης φιλανθρωπίας ὁ ἐμπνευσμένος αὐτὸς ἀλτρουϊστὴς καὶ ἀντιληφθεὶς τὰς ἀτέκτους ἀνάγκας μας, προσέφερε κατὰ τὸ ἔτος 1952 διὰ δωρεάς του, πρὸς τὴν Ἑταιρείαν, ὁλόκληρον τὸν πρῶτον ὄροφον τοῦ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἀλ. Ὑψηλάντου καὶ Κανάρη ἀκινήτου του. Καὶ εἰς τὸ δωρηθὲν αὐτὸ οἴκημα ἐγκατεστάθησαν ἔκτοτε τὰ ἐργαστήρια τῆς Ἑταιρείας, ὅπου καὶ λειτουργοῦν μέχρι σήμερον. Προσέφερεν ἔτσι, ὁ ἀείμνηστος οὗτος καὶ μεγάλος τὴν ψυχὴν συμπολίτης μας, τὴν πρώτην ἰδιόκτητον κυψέλην, τὸ πρῶτον λίκνον, τὸ πρῶτον Τέμενος διὰ μίαν ἐξόρμησιν ἐντατικῆς ἐργασίας τῶν ἀτυχῶν συνανθρώπων μας, τῶν τυφλῶν. Ἡ Ἑταιρεία μας, μνήμων τῆς ὑψίστης αὐτῆς ὑπηρεσίας του, ἐχάραξε τὸ ὄνομά του, χρυσοῖς γράμμασι, εἰς τὴν προμετώπην τοῦ κτιρίου της καὶ οἱ ὑπὸ τὴν προστασίαν της τυφλοὶ τὸ ἐνέκλεισαν μὲ εὐγνώμονα στοργὴν μέσα στὶς καρδιές των.

Ἐκεῖ μέσα στὸ οἴκημα αὐτὸ μέχρι σήμερον, τυφλοὶ συνάνθρωποί μας, πλάσματα καὶ αὐτὰ τοῦ Δημιουργοῦ μας, στερηθέντα τοῦ θείου καὶ ἀγεκτιμήτου τῆς ὁράσεως δώρου, μοχθοῦν καὶ ἀγωνίζονται, μὲ τὴν στοργικῶς φωτεινὴν φροντίδα καὶ συμπαράστασιν τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας μας, τὸν εὐγενῆ τῆς δημιουργικῆς ἀμίλλης ἀγῶνα καὶ νὰ ἀποδώσουν μὲ τὴν πολύτιμον ἐργασίαν των, πλήρεις καὶ θαυμασίας ἐπιδόσεις εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν προϊόντων τῶν ἐργαστηρίων μας, ἰδίᾳ τῶν σαρώθρων ἄτινα σημειωτέον ἐκρίθησαν ἐν πολλοῖς ἀνώτερα καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν κατασκευαζομένων ἀπὸ βλέποντας ἐργάτας.

Ἀλλὰ καὶ ἡ φωτεινὴ μέχρι σήμερον πλειὰς τῶν εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν της, ἔχουσα ὡς ὑπόδειγμα τὴν θείαν τοῦ Μεγάλου Δημιουργοῦ ἐντολήν, τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, συνετέλεσε καὶ δὲν παύει νὰ συντελῇ μεγάλως εἰς τὴν πρόοδον καὶ ὑλικὴν ἄνοδον τῆς Ἑταιρείας. Παρέχουν πάντες οὗτοι πολύτιμον τὴν συνδρομήν των, γενόμενοι ἄκαμπτοι συμπαραστάται της εἰς τὸν τραχὺν πολλάκις ἀγῶνα της διὰ τὴν ἠθικὴν ἐξύψωσιν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν τυφλῶν της. Καὶ τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας, διοικητικὸν συμβούλιον καὶ ἁπλᾶ τοιαῦτα, ἔδωσαν καὶ δίδουν καθημερινῶς, ὅλον τὸν ἑαυτόν των, διὰ νὰ φθάση αὕτη εἰς τὴν σημερινήν της περιωπήν. Ἐμόχθησαν καὶ ἐξακολουθητικῶς μοχθοῦν καὶ ἀγωνίζονται τὸν καλὸν τῆς εὐποιΐας ἀγῶνα διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἀνάδειξίν της, πράττοντα τὸ ἐπιβεβλημένον εἰς αὐτὰ καθῆκον, καθῆκον ὕψιστον ἔναντι τοῦ Θεοῦ, ἔναντι τῆς Κοινωνίας, ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ των.

****

Δὲν παρῆλθον εἰμὴ 20 μόλις ἔτη ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της, καὶ ἡ «Ἑταιρεία Ἀντιλήψεως Τυφλῶν Πελοποννήσου» κατώρθωσε μὲ τὸν σκληρὸν καὶ τραχὺν πολλάκις ἀγῶνα της, νὰ φθάση εἰς τὴν σημερινὴν περιωπὴν καὶ τελειότητα. Διατηροῦσα ἐξωπλισμένα ἐργαστήρια παραγωγῆς σαρώθρων, ἀλλὰ καὶ συναφῶν εἰδῶν, (ταπέτων χαρτίνων, ψηκτρῶν κλπ.) θερμαίνει καὶ ζωο-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΝΤΕ ΓΚΩΛ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
Δημάρχου, Πρώην Ὑπουργοῦ

Ἀποτελεῖ μορφὴν μὲ ἱστορικὸν βάρος ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας στρατηγὸς Ντὲ Γκώλ, τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθησαν μὲ εἰλικρινῆ ἀγάπην οἱ λαοφιλεῖς Βασιλεῖς μας μετὰ τοῦ Ὀλυμπιονίκου Διαδόχου, τῆς πριγκιπίσσης Εἰρήνης, τοῦ πρίγκιπος Μιχαήλ, τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Βουλῆς καὶ μὲ τόσας ἐκδηλώσεις χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Ἀπήντησε «παρὼν» εἰς τὰς πλέον δραματικὰς φάσεις τῆς νεωτέρας Ἱστορίας. Καὶ ἀπεδείχθη ὅσον ἐλάχιστοι ἄλλοι ἄξιος τῶν περιστάσεων. Ἐστάθη ἄτρομος κατέναντι δραματικῶν ἀντιξοοτήτων, τὰς ὁποίας ἠδυνήθη, ἐν πολλοῖς, ἀκόμη καὶ νὰ δαμάσῃ, ἀκόμη καὶ νὰ μεταστρέψῃ, ἀκόμη καὶ νὰ μετουσιώσῃ εἰς γόνιμον πρᾶξιν, ὑπηρετοῦσαν τὰ ἰδανικὰ τῆς μεγάλης του χώρας. Καὶ ἐξησφάλισε, «πάντα», ὑπὲρ τῆς πατρίδος του τίτλον νίκης, πρώτην γραμμὴν ἀγῶνος, πρώτην θέσιν θριάμβου. Ἔστω καὶ ἂν οὐδὲν ἕτερον εἶχεν ἀκολουθήσει, θὰ ἤρκει ἡ πολεμικὴ εἰσφορά του, διὰ νὰ ἀποσυρθῇ αὐτάρκης εἰς τὸ μεγαλεῖον τῶν ἐν πολέμῳ ἐπικῶν ἄθλων.

Ἐνεσάρκωσε μὲ πληρότητα καὶ ἔντασιν τὸ Γαλλικὸν πνεῦμα τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς θυσίας διὰ τὸ Ἰδανικὸν καί, φλογισμένος ἀπὸ τὴν πίστιν των, δονούμενος ἀπὸ τὸν παλμό του, ἀκατάβλητος καὶ ἀδάμαστος καὶ νευρωμένος ἀπὸ τὴν πνοὴν τοῦ ἀγῶνος, ὡδήγησε μὲ ὑπερήφανον σθένος τὴν Γαλλίαν, τῆς ὁποίας τὴν ὑπόθεσιν ἡρμήνευσε μὲ ὑψηλόφρονα αὐθεντικότητα, μὲ ἔξαρσιν καὶ μὲ συνέπειαν. Ὅμως, μετὰ τὸν θρίαμβον τῶν Παρισίων, δὲν ἀπεσύρθη ὁ στρατηγός.

Ἠσθάνετο, ὅτι ἡ ἀποστολή του δὲν εἶχε περατωθῆ. Ἔβλεπεν, ὅτι ἡ νίκη τῆς Γαλλίας ἐξηνεμίζετο ἀπὸ τὰς ἐσωτερικάς της ἀδυναμίας. Διέκρινεν, εἰς τὸ βάθος, θυέλλας καὶ σοβαρωτάτους κινδύνους, στρεφομένους, κυρίως, ἐναντίον τῆς Δημοκρατίας καὶ τῶν ἰδεωδῶν της. Καὶ ἐπίστευεν, ὅτι ὤφειλε καὶ πάλιν νὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἀγῶνος. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ πεπρωμένου δὲν ἠμποροῦσε νὰ παραμείνῃ ὁ ἁπλοῦς θεατής, ὁ ἀπαθὴς μετρητὴς τῆς διαιότητος τῶν ἀνέμων. Εἶχε τὴν συνείδησιν, ὅτι ἔπρεπε καὶ πάλιν νὰ αὐτοστρατευθῇ. Καὶ δὲν ἐδίστασεν. Ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος, ὁ πίναξ τῶν Γαλλικῶν δεδομένων ἤλλαξεν ἄρδην. Μετεβλήθη ἡ πραγματικότης. Ἤλλαξεν ἡ σκηνή.

Ἡ Γαλλία ἔπαυσε νὰ εἶναι ἡ πτωχὴ συγγενὴς τῶν Μεγάλων. Κατέστη ἡ μεγάλη δύναμις, μὲ τὴν ἰδικήν της ἰδιότητα καὶ τὴν ἰδικήν της πολιτικήν. Κατέστη ἡ χώρα τῆς οἰκονομικῆς καὶ πνευματικῆς ἀνθήσεως, μὲ τὴν ἀλκὴν καὶ τὴν δυνατότητα τῶν ρωμαλέων πραγματοποιήσεων. Καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ σημερινὸν σημεῖον, ὅπου διαδραματίζει ἀποφασιστικὸν ρόλον εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς γενικωτέρας πολιτικῆς τῆς Δύσεως, εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν τομέα. Ἡ Γαλλία ἔχει πλέον τὸν λόγον της, ποὺ ἀποβαίνει ἀποφασιστικῆς σημασίας. Ὁ Ντὲ Γκὼλ προσυπογράφει τὸ κῦρος τοῦ Ἔθνους του, μὲ τὸ ὁποῖον τόσοι θεσμοὶ παραδόσεως καὶ κοινῶν ἀγώνων συνδέουν τὴν Ἑλλάδα.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΥΓΩΝ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.— Ἡ παραγωγὴ αὐγῶν εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας (ἠπειρωτικὴν περιοχὴν) κατὰ τὸ 1962 ηὐξήθη κατὰ 2%, ἀνελθοῦσα εἰς 62.986 ἑκατομμύρια τεμάχια. Οἱ ὄρνιθες - κλώσσαι κατὰ τὸ 1962 ἀνῆλθον εἰς 297 ἑκατομμύρια ἔναντι τῶν 294 ἑκατομμυρίων τοῦ 1961. Ἡ μέση ἐτησία παραγωγὴ αὐγῶν κατὰ κλώσσαν ηὐξήθη τὸ 1962 εἰς 212,1, ἐν συγκρίσει πρὸς 210,4 τοῦ 1961, 209 τοῦ 1955 καὶ 174 τοῦ 1950.

Η ΜΕΚΚΑ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ ΔΕΝ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΧΑΡΑΝ

Ὅλοι εἰς τὸ Χόλλυγουντ ὑποφέρουν πολλάκις ἀπὸ ἀνίαν

Η ΠΑΛΑΙΜΑΧΗ ΠΩΛΕΤ ΓΚΟΝΤΑΡ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΡΙΧ ΡΕΜΑΡΚ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἡ Πωλὲτ Γκοντὰρ, παλαίμαχος ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου καὶ πρώην σύζυγος τοῦ Τσάρλι Τσάπλιν, εἶναι σήμερα 51 ἐτῶν. Πρὶν ἀπὸ 27 καὶ πλέον χρόνια τὸ ὄνομά της φιγουράριζε μεταξὺ τῶν πρώτων στάρ τοῦ κινηματογράφου. Τώρα, ἀπεσύρθη ἀπὸ τὴν δημοσία ζωὴ καὶ μένει μὲ τὸν τέταρτο σύζυγό της, τὸν συγγραφέα Ἔριχ Μαρία Ρέμαρκ στὴν βίλλα της, στὴν λίμνη Ματζόρε, στὰ σύνορα Ἰταλίας καὶ Ἐλβετίας.

Ἡ Πωλὲτ Γκοντὰρ ποὺ ἔφθασε γιὰ λίγες μέρες στὸ Λονδῖνο, ἔδωσε συνέντευξι πρὸς τοὺς δημοσιογράφους καὶ ἀνεκάλυψε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

—Ζῶ τὴν πιὸ ἥσυχη ζωὴ τοῦ κόσμου στὴν Ἐλβετία, σ' αὐτὴ τὴν περίεργη χώρα. Δὲν ἔχω φίλους, δὲν ἔχω κανένα. Προσπάθησα νὰ ἀποκτήσω, ἀλλὰ δὲν τὰ κατάφερα. Καὶ ὁ Τσάρλι Τσάπλιν ζῆ στὴν Ἐλβετία καὶ τὴν βρίσκει θαυμάσια χώρα, ἀλλὰ αὐτὸς δὲν εἶχε ποτὲ φίλους στὴ ζωή του. Τὸν χῶρο τῆς φιλίας καταλαμβάνουν τὰ παιδιά του καὶ δὲν περισσεύει γιὰ κανέναν ἄλλον.

Ἡ Πωλὲτ Γκοντὰρ εἶπε κατόπιν ὅτι ἡ αὐτοβιογραφία του εἶναι θαυμάσια καὶ ὅτι πάντοτε ὁ Τσάρλι Τσάπλιν ζητοῦσε νὰ γίνη συγγραφεύς. «Ὅταν εἴμαστε παντρεμμένοι, πρόσθεσε, ὁ Τσάρλι ἔγραφε διαρκῶς. Διάβαζε ἐπίσης τὰ Λεξικά. Δὲν εἶχε μόρφωσι καὶ προσπαθοῦσε νὰ τὴν ἀποκτήση μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο».

Ἡ Πωλὲτ Γκοντὰρ ἀνέφερε κατόπιν ὅτι στὴν Ἐλβετία προτιμοῦν νὰ μένουν κυρίως ἡ Σοφία Λῶρεν μὲ τὸν ἄνδρα της, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ Ὤντρεϋ Χέμπορν μὲ τὸν Μὲλ Φερρὲρ.

—Σ' αὐτὴ τὴν παράξενη καὶ γεμάτη μοναξιὰ χώρα, ζῆ κανένας ἥσυχος, λέει ἡ παλαίμαχη ἠθοποιὸς. Ὁ σύζυγός μου Ἔριχ γράφει διαρκῶς, ἐνῶ ἐγὼ ἀπασχολοῦμαι μὲ τὰ σπόρ.

Ἡ Πωλὲτ Γκοντὰρ προσθέτει:

—Πραγματοποίησα τελευταῖα ἕνα ταξίδι στὸ Χόλλυγουντ καὶ διεπίστωσα ὅτι τὰ πράγματα ἔχουν ἀλλάξει πολύ. Οἱ περισσότεροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες μελετοῦν τὰ βιβλία γιὰ τὴν μακροζωΐα καὶ δείχνουν τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν νέα ἐπιστήμη τὴν γηριατρική. Τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὶς ταινίες ἔχει πλέον περιορισθῆ. Ἡ ζωὴ ἐἶναι σήμερα πολὺ βαρετὴ στὸ Χόλλυγουντ. Οἱ ἠθοποιοὶ ἀποτραβηγμένοι στὶς βίλλες των πλήττουν μέχρι θανάτου. Ὅλοι συζητοῦν γιὰ τὴν δίαιτά τους: ποιὰ φαγητὰ πρέπει νὰ ἀποφεύγουν γιὰ νὰ μὴ πειράξουν τὰ νεφρά τους ἢ τὸ στομάχι τους ἢ ἀκόμη γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ὅρασί τους καὶ νὰ μὴ φορέσουν γυαλιά.

Ἡ Πωλὲτ Γκοντάρ, ἀπὸ τότε ποὺ πανδρεύθηκε τὸν τέταρτο σύζυγό της, δὲν ἐργάσθηκε διόλου διότι δέν ἐπιθυμοῦσε τοῦτο ὁ Ἔριχ Μαρία Ρέμαρκ. «Κάποτε, ἀναφέρει, ὁ Ντάρρυλ Τζάνουκ, μοῦ ἐζήτησε νὰ παίξω σὲ μιὰ ταινία μὲ τὸν Γκρέγκορυ Πὲκ. Ἀπέκρουσα τὴν πρότασι γιατὶ ἔπρεπε νὰ ἐμφανίζωμαι ντυμένη ἀνδρικά».

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τὸ ἔξυπνο παιδὶ

Τοῦ κ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΑΚΡΥΔΗΜΑ

—Πατέρα, γιατί πούλησες τὸ ζωντανό μας, τὴ Λελούδω μας; Τόσο τὴν εἶχες βαρεθεῖ; Δὲν πόνεσε ἡ ψυχή σου σὰν τὴν ἔδινες:

—Ἦταν ὀκνή, Γιούλη μου, ἤτανε «τσερεφόπραμα».

—Ὅ,τι κι' ἂν ἦταν, ἐγὼ τὴν ἤθελα, τὴν εἶχα συνηθίσει, Θὲς ἔτσι, θὲς ἀλλοιῶς, τὴ δουλειά μας τὴν κάναμε. Ἔχεις γαϊδούρι, εἶσαι βασιληᾶς, δὲν ἔχεις γαϊδούρι, δὲν εἶσαι τίποτα.

Ὁ Σταμάτης, ὁ πρωτότοκος τοῦ Νικολάκη τοῦ Μπρεμπρέ, ἀπὸ τὴν αὐγὴ εἶχε ἀρχίσει κι' ἀκόμα ἐξακολουθοῦσε ν' ἀραδιάζει γκρινιάρικα τὰ παράπονά του. Ἡ ἀξεθύμαστη γκρίνια του τώρα χτυποῦσε στ' ἀφτιὰ τοῦ δόλιου γονιοῦ, σὰν τὶς σφυριὲς στ' ἀμόνι. Πείσμωσε κι' ὁ πατέρας καὶ τοῦ φώναξε μ' ἀγανάχτηση:

—Μπρέ μπρέ, μπρέ, ἀπὸ τὰ πότε ἔγινες, νὰ παίρνω γνώμη κι' ἀπὸ σέ; Ἔτσι μοῦ βουλήθηκε κι' ἔτσι ἔκαμα. Νοικοκύρης δὲν εἶμαι στὸ ἀπόχτημά μου; Ὅ,τι θέλω τὸ κάνω. Μὰ ἤτανε νὰ θρέφης τέτοιο ζωντανό; Ὀκνὸ σὰν τὴ χελώνα, κατεργάρικο σὰν τὸ Σπυρέτο τὸν Κεφαλωνίτη μὲς τὴν ἀργατιά, πού, ἀπὸ τὸ κολατσὸ καὶ ὕστερα, ὅλο στὸ κατουρλιὸ τὸ ρίχνει. Ἄσκαστος ὁ ἥλιος ξεκινοῦσες γιὰ τὸ χτῆμα σου καὶ μεσημέρι ἔφτανες. Λακκούβα συναντοῦσε μὲ νερό, μονομέριαζε μὴ λερώσει τὰ γιορτινά του. Μικροχάντακο ἀπαντοῦσε, τὸ περνοῦσε πηδηχτά, νὰ σὲ γκρεμίσει καὶ νὰ σὲ τσακίσει. Ἄντε, ὅμως, καὶ στὸ γυρισμό, ποὺ μυριζότ